

PRZERYWAĆ SIĘ (6) *vb impf*

się (4), się (2).

e oraz a jasne.

inf przerywać się (3). ◇ *praes 3 sg* przerywå się (2). ◇ [3 *pl* przerywają się.] ◇ *con* [3 *sg f* by się przerywała.] ◇ 3 *pl subst* by się przerywały (1).

Sł stp, Cn, Linde brak.

1. Dzielić się na części lub dziurawić się wskutek szarpnięcia, rozrywać się; rumpi *HistAl* (2) : Zywoť nářz iest páięczynie przyrownan/ która widzi się że bårzo subtyłnie řprawiona/ á gdy przypådnie ná nię wiatr nagły/ tedy się przerywa [*rumpitur*] y w niwecz obråca. *HistAl* G2.

Przen (1) : A gdy iuz ciåło znåcznie słåbieć/ y nitká krotkiego y słåbego żywoťå mego przerywåć się pocźnie/ á wåły y gromy rozlicznych pokus/ zawifnych y okrutnych czårtow ná mię řrodze zewřzåd bić pocznå/ pomyl řzyki/ nadobrotliwřzy Iezu/ przeciwnikom moim *LatHar* 641.

2. [Doznawać wylomu wskutek naporu wody: jedno się często [staw] przerywa, przeto w nim tym mniej ryb. *LustrRaw* 18; Młynarze dziedziczni mają [...] teř i role ku młynom wolne, bo młyny często przesychają i groble się im często przerywają. *LustrMaz* I 103, II 74.]

3. Kończyć się, nie trwać dalej (4) : máię pod ten czas tego niebezpieczeństwå/ mieřzkåć ci pånowie Prowizorowie y Podkårbiowie przy ofobie nářzey/ [...] innych wådza nie ma się przerywåć. *SarnStat* 443; [řeby z řkrzynie krolewřkiej [...] řpilnořciå náklådy dåwano tym meřom/ åby się nie przerywåå robotå [tj. budowa řwiåtyni] *Leop* 1575 1.*Esdr* 6/8].

a. O wypowiedzi; impediti *Vulg* (2) : Potym pan Kořtkå powieřziaå tak. Zåprawdeñ nie miaåby się tå tåk czyřthå rzecz pånå Kriřkiego przerywåć/ iedno iż [...] *Górndworz* E4; åby się nie przerywåły modlitwy wåřze. *WujNT* 1.*Petr* 3/7.

b. O dolegliwořci (1) : abowiem natura gdy poczuie wnątr one [*lege*: one] przeciwnå rzecz tedy chcåc iå przemoc poruřza się z wielkim gwałtem, w ktorim gwałcie y niemoc się przerywa *GlabGad* K7v.

Synonimy: **1. dzielić się, rozpadać się; 3. kończyć się.**

Formacje współrdzenne cf **RWAĆ**.